

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 20. septembra 2011 v Bratislave, v trestnej veci proti odsúdenému **V. N.**, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o dovolaní odsúdeného **V. N.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. septembra 2010, sp. zn. 2Tos/75/2010, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie odsúdeného **V. N.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 05. augusta 2010, sp. zn. 0T/27/2009 rozhodol, že sa odsúdený **V. N.** (správne má byť uvedené priezvisko „N.“) v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil, a preto trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 30. januára 2009, sp. zn. 0T/27/2009 vo výmere 9 mesiacov vykoná (§ 50 ods. 4 Tr. zák.) a pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.). Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil opätovne trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 06. februára 2009, sp. zn. 0T/34/2009.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 23. septembra 2010, sp. zn. 2Tos/75/2010, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **V. N.** (správne má byť uvedené priezvisko „N.“) zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu 30. mája 2011 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. V jeho odôvodnení uviedol dovolacie dôvody uvedené v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, pričom dovolateľ uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 374 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého, v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Naplnenie prvého dovolacieho dôvodu dovolateľ vidí v tom, že okresný súd rozhodujúci o premene podmiennečného trestu na trest nepodmienečný porušil ustanovenia o povinnej obhajobe, pretože rozhodol bez prítomnosti obhajcu na verejnom zasadnutí (konanom 05. augusta 2010). Podľa názoru odsúdeného mal nárok na ustanovenie obhajcu, pretože v čase rozhodovania bol vo výkone trestu odňatia slobody a boli tiež pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať, pretože išlo o zložitý prípad.

Pri druhom dovolacom dôvode dovolateľ argumentuje nasledovne:

1. Okresný súd Bratislava V (a nakoniec ani Okresný súd Bratislava II) neprihliadli k poľahčujúcim okolnostiam uvedeným v § 36 písm. g/ a písm. h/ Tr. zák.,

2. Okresný súd Bratislava V porušil ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., kedy na okolnosť „bol už za trestný čin odsúdený“, ktorá je zákonným znakom prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. prihliadol ako na prítušujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.,

3. Okresný súd Bratislava V odsúdil menovaného za dva trestné činy podľa § 212 ods. 2 písm. f/ a § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., z toho za prvý už bol raz odsúdený Okresným súdom Bratislava II,

4. Okresný súd Bratislava V si nevyžiadal spis z Okresného súdu Bratislava II a pri výmere trestu neprihliadol na okolnosť, že odsúdený si bude musieť odpykať ešte iný trest, ktorý mu bol uložený predchádzajúcim rozsudkom za iný (identický) trestný čin (R 10/1974),

5. Okresný súd Bratislava V neposúdil ako predbežnú otázku podľa § 7 ods. 1 Tr. por., či si odsúdený bude musieť tento podmiennečný trest odpykať (R 48/1965, R 10/1974).

V ďalšej časti rozsiahleho dovolania sa dovolateľ venoval vysvetleniu porušení ustanovení Trestného zákona súdmi prvej a druhej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo

vydaniu napadnutého uznesenia. Podľa jeho názoru Okresný súd Bratislava II mal buď nariadiť včas výkon premeneného trestu alebo mal prihliadnuť k výnimočným okolnostiam, čo však neurobil. Krajský súd v Bratislave mohol a mal dôkladne preskúmať obdobie skúšobnej doby odsúdeného a všetky skutočnosti v postupe Okresného súdu Bratislava II, čo však tiež neurobil.

Z uvedených dôvodov odsúdený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel dovolaniu a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil:

- napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 23. septembra 2010, sp. zn. 2Tos/75/2010,
- konanie Okresného súdu Bratislava II, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu,
- uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 05. augusta 2010, sp. zn. 0T/27/2009.

V závere obhajca dovolateľa dal podnet na odloženie výkonu trestu odňatia slobody, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci.

K dovolaniu odsúdeného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Bratislava II, ktorá uviedla, že námietky dovolateľa považuje za neopodstatnené a navrhla, aby dovolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 382 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu (uvedenému v ods. 2 citovaného ustanovenia), ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. *minister spravodlivosti* podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či dovolanie je podané oprávnenou osobou, či je prípustné a či je podané v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie odsúdeného je podané neoprávnenou osobou, a preto ho podľa § 382 písm. b/ Tr. poriadku odmietol.

Z obsahu dovolania odsúdeného je zrejmé, že smeruje proti rozhodnutiu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, ktorým je uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 05. augusta 2010, sp. zn. 0T/27/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 23. septembra 2010, sp. zn. 2Tos/75/2010, ktorým sa rozhodlo, že odsúdený V. N. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia sa neosvedčil, a preto trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 30. januára 2009, sp. zn. 0T/27/2009 vo výmere 9 mesiacov vykoná (pre výkon tohto trestu bol odsúdený zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia). Z ustanovenia § 371 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti. Odsúdený zo zákona tak nie je aktívne legitimovaným na podanie takéhoto dovolania.

Vzhľadom k vyššie uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí dovolanie odsúdeného V. N. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol, keďže bolo podané neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. septembra 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková